Informe sobre un servidor e un cliente TCP

Redes

Grupo 03

{nicolassantiago.gomez,marcos.garcia.blanco}@rai.usc.gal

17 de outubro do 2025

I. Introducción

Con motivo de aprendizaxe respecto ao protocolo TCP, a súa especificación POSIX e a súa implantación nun sistema Linux, o profesorado da materia *Redes* propuxo a creación dun par servidor e cliente usando o devandito protocolo.

Neste documento avaliaranse dous pares: un que simplemente consiste dun servidor que envía unha mensaxe a un cliente que o recibe e imprime, e outro par que converterá a maiúsculas un arquivo subministrado polo cliente e procesado polo servidor. En ambos os dous casos, avaliarase o código empregado para poder efectuar estas funcións e discutirase os resultados obtidos baixo as condicións de cada apartado do exercicio a elaborar.

II. Apartado 1.c

Neste apartado do informe analizarase se é posible que, empregando unha única chamada á función recv(), o programa cliente.c poida recibir dúas mensaxes enviadas mediante dúas chamadas á función send() no servidor. Analizaremos dous casos diferentes: un empregando a función sleep() e outro sen usar esta función. Amosaremos o código correspondente para cada un dos casos e os resultados que se obteñen.

En ambos casos, o código empregado para o envío da mensaxe ao cliente é idéntico e non presenta ningunha modificación con respecto ao desenvolto e entregado no apartado 1.a.

A. Sen empregar sleep()

Nesta sección veremos o que sucede se non se emprega unha función sleep() no cliente.c. O código empregado para este caso é o seguinte:

```
int main(int argc, char const *argv[])
{
//Definicion de variables

// Comprobar que se ha pasado un numero de argumentos correcto (IP y puerto)
if (argc != 3)
{
    printf("Introducir IP y puerto como argumentos\n");
    exit(EXIT_FAILURE);
}

//Copiar IP en una variable
    char ip[INET_ADDRSTRLEN];
strncpy(ip, argv[1], INET_ADDRSTRLEN); //Copia la IP en la variable ip

//Convertir IP de texto a binario ya que por comandos sale en formato de cadena de caracteres
struct in_addr ipBinario;

//Hace la conversion y comprueba que se ha hecho correctamente
if (inet_pton(AF_INET, ip, (void *)&ipEinario.s_addr) != 1)
{
    perror("Error al convertir la IP a formato binario\n");
    exit(EXIT_FAILURE);
}

// printf("IP en formato binario: %%\n", ipBinario.s_addr);

// Convertir puerto a entero y almaceralo en tipo de entero entre 0 y 65535
// ya que el puerto solo puede estar en este rango de valore
uinti6_t puerto;
puerto = (uinti6_t)atoi(argv[2]);

// Crear socket cliente TCP
```

```
int socketClient;
 socketClient = socket(AF_INET, SOCK_STREAM, 0);
 //AF_INET para IPv4, SOCK_STREAM para
 if (socketClient < 0)</pre>
     perror("Error al crear el socket.\n");
 //Configuración de la dirección del servidor
 struct sockaddr_in direccionServidor;
//Configuracion struct sockaddr_in
 uint16_t puertoFormatRed = htons(puerto); //Convertir puerto a formato red
 directionServidor.sin_family = AF_INET; //Direction IPv4
directionServidor.sin_port = puertoFormatRed; //Puerto en formato red
directionServidor.sin_addr = ipBinario; //Direction IP del servidor
 //Conectar al servidor usando la funcion connect
 if (connect(socketClient, (struct sockaddr *)&direccionServidor, sizeof(direccionServidor)) != 0)
 //Se conecta y comprueba si hay error si lo hay se cierra el socket y se sale del progra
    perror("Error al conectar con el servidor.\n");
close(socketClient);
     exit(EXIT FAILURE):
                                el mensaje recibido del servidor
 char mensajeRecibido[1024];
 //Recepcion de los datos del servidor
 size_t bytesMensaje = 1000;
 n = recv(socketClient, mensajeRecibido, bytesMensaje, 0);
     perror("Error al recibir datos del servidor.\n");
 }else if (n == 0)
     printf("El servidor ha cerrado la conexion.\n");
    \label{lem:mensajeRecibido[n] = "0"; //Asegurar que el mensaje recibido es una cadena de caracteres printf("Mensaje recibido del servidor: %s\n", mensajeRecibido); printf("Bytes recibidos: %zd\n", n); }
close(socketClient); //Cerrar el socket cliente ya que no se necesita mas
printf("\nEl servidor ha cerrado la conexion.\n");
 return 0;
```

Como se pode observar no código, non se emprega ningunha chamada á función sleep() e utilízase unha única chamada a recv(). Ao executar este código xunto co do servidor, comprobouse que, independentemente do número de veces que se execute, unicamente se recibe unha das dúas mensaxes enviadas polo servidor, a primeira delas. Este resultado pódese corroborar na seguinte imaxe que amosa a execución paralela de cliente e servidor:

Figura 1: Saída sen sleep()

B. Empregando sleep()

Agora analizarase o que sucede cando se utiliza a función sleep() para esperar a que o servidor envíe ambas mensaxes. Como se pode apreciar no seguinte código, emprégase un *sleep* de 10 segundos (sleep(10)) antes de executar o recv():

```
//Variable para almacenar el mensaje recibido del servidor
char mensajeRecibido[1024];
sleep(10); //Esperar 10 segundos para asegurarse de que el servidor ha enviado el mensaje
//Recepcion de los datos del servidor
ssize_t n;
size_t bytesMensaje = 1000;
```

```
n = recv(socketClient, mensajeRecibido, bytesMensaje, 0);
if (n < 0)
{
    perror("Error al recibir datos del servidor.\n");
}else if (n == 0)
{
    printf("El servidor ha cerrado la conexion.\n");
}else
{
    mensajeRecibido[n] = '\0'; //Asegurar que el mensaje recibido es una cadena de caracteres
    printf("Mensaje recibido del servidor: %s\n", mensajeRecibido);
    printf("Bytes recibidos: %zd\n", n);
}</pre>
```

Co uso da función de espera, ao ser unha conexión de tipo TCP, é dicir que funciona a base dun fluxo de bytes, o cliente cun único recv() e dándolle tempo ao servidor a enviar ambas mensaxes é capaz de recibir as dúas frases. Este resultado pódese comprobar na seguinte imaxe que contén a saída do programa desta versión:

```
## > ~/En/S/3-redes/Pl → P main *1 !2 make all gcc -Wall -o servidor.o servidor.c -L .

gcc -Wall -o cliente.o cliente.c -L .

## > ~/En/S/3-redes/Pl → P main *1 !2 / ./servidor.o 7777

Servidor escoitando

Servidor conectada ao cliente

## P main *1 !2 / ./servidor.o 7777

Servidor escoitando

Servidor conectada : 127.0.0.1

Socket pechado

## > ~/En/S/3-redes/Pl → P main *1 !2 / ./cliente.o 127.0.0.1 7777

## Servidor onectado ao cliente

IP conectado ao cliente

III → ~/En/S/3-redes/Pl → P main *1 !2 / ./cliente.o 127.0.0.1 8888

## Mensaje recibido del servidor: Mesaxe xenérica 1

Vivo nas túas paredes

## Bytes recibidos: 42

El servidor ha cerrado la conexion.
```

Figura 2: Saída con sleep()

C. Resultados do apartado 1 c

Como resultados para este apartado, como era de esperar, sen empregar o sleep e un único recv o cliente só e capaz de recibir unha mensaxe, mentres que se se emprega a función de espera no cliente este recibe e imprime ambas sentencias.

III. Apartado 1.d

O obxectivo é analizar como un cliente TCP pode recibir dúas mensaxes enviadas consecutivamente por un servidor mediante unha única conexión empregando un bucle while(recv(...)), sen necesidade de esperar explicitamente empregando sleep(). Ademais, comprobarase o efecto de variar o tamaño de bytes a recibir en cada execución.

O código empregado para o servidor é exactamente o mesmo que para o apartado 1 c, non se lle fai ningún cambio. Por outra banda o código do cliente si que se modifica bastante, engádese o seguinte bucle *while* e eliminase a parte do recv() anterior:

```
char mensaje[1024];
ssize_t n;
size_t bytesMensaje = 1024; //bytes a recibir

while ((n = recv(socketClient, mensaje, bytesMensaje, 0)) > 0) {
    mensaje[n] = '\0';
    printf("Mensaje recibido del servidor: %s\n", mensaje);
    printf("Mytes recibidos: %zd\n", n);
}

if (n < 0) {
    perror("Error al recibir el mensaje");
}</pre>
```

Vese que o cambio máis significativo é ese bucle *while* no que podemos modificar a variable *bytesMensaje* a diferentes valores (10, 20 e 1024 nas nosas execucións). Ao executar o código

cambiando o número de bytes da mensaxe obtemos os seguintes resultados:

Figura 3: Saída con 10 bytes

```
Servidor escoitando
Servidor conectado ao cliente
IP conectada: 127.0.0.1
Socket pechado

Nocket pechado

Nock
```

Figura 4: Saída con 30 bytes

Figura 5: Saída con 1024 bytes

Como se pode ver nas imaxes anteriores, ao facer o bucle *while* a mensaxe envíase por partes de n en n bits, polo tanto se poñemos un buffer de *bytes* recibidos grande recibiríamos todo o mensaxe cunha única iteración.

Este resultado debese a que o protocolo TCP, como xa se explicou no apartado anterior, envía os datos nun fluxo continuo de *bytes*, polo tanto o bucle do cliente recibe en bloques a mensaxe. Este bucle continua executándose ata que recv() deixa de recibir datos do servidor e devolve como resposta un 0.

Analizando esta versión pódese apreciar que se recibe sempre a mensaxe completa, da igual de que tamaño sexa; ao empregarse o bucle se a variable que indica o número de bytes enviados é pequena, entón a mensaxe recíbese fragmentada. Por asegurar a menos que ocorra un erro de transmisión a recepción da mensaxe completo podemos asegurar que é unha mellor implantación ca do apartado c.

IV. Apartado 3

Esta sección cubrirá o apartado tres do exercicio proposto, o cal comprende un outro servidor e cliente. O cliente lee un arquivo cuxa ruta é subministrada pola liña de comandos e envía os contidos deste a un servidor especificado asemade na liña de comandos após conectarse ao mesmo. O servidor recibe os datos proporcionados polo cliente e, empregando a función toupper(), converte o texto recibido en maiúsculas e o envía de volta ao cliente. O cliente recibe

esta liña en todo maiúsculas e imprímea nun arquivo cuxo nome é o mesmo que o orixinal pero en todo maiúsculas. O cliente repite o ciclo de envío e recepción ate que non haia máis que ler ou escribir nos arquivos correspondentemente.

A. Perspectiva do cliente

```
if ((arquivoLectura = fopen(argv[1], "r")) != NULL && (arquivoEscritura = fopen(arquivoaMaiusculas(argv[1]), "w+")) != NULL){
    char linha[1024];

    // Conectarse ao servidor
    if (connect(nsocketRecivir, (struct sockaddr*) &socketEnviar, sizeof(socketEnviar)) == -1){
        perror("Erro ao conectarse ao servidor");
        close(nsocketRecivir);
        return EXIT_FAILURE;
    }

    printf("Cliente conectado a %s\n", argv[2]);

    while (fgets(linha, sizeof(linha), arquivoLectura) != NULL) {
        // Enviar os datos ao servidor
        if(send(nsocketRecivir, linha, (size_t) strlen(linha), 0) != (ssize_t) strlen(linha))
        printf("Erro enviado os datos ao servidor\n");

        // Recivir os datos menos o último posterior, que poñemos cun \0 para que sexa con fin nulo
        ssize_t nrecv;
        if((nrecv = recv(nsocketRecivir, linha, sizeof(linha) - 1, 0)) <= 0)
        printf("Erro ao recivir os datos do servidor\n");

        linha[nrecv] = '\0';

        fprintf(arquivoEscritura, "%s", linha);
}}</pre>
```

Código de envío de datos de clientemay.c

O cliente non presenta funcionalidade especial respecto a un cliente TCP: usando uns *socket* tenta conectarse a un servidor especificado mediante a instrución connect(). Se non falla, informa ao usuario e recupera os datos do arquivo, en paquetes de liñas de texto de ate mil vinte e catro caracteres, ate que non haxa máis que ler (NULL) mediante a instrución fgets(). Envía esta liña ao servidor con send() e cando fina a instrución, inmediatamente comeza a recibilos con recv(). Finalmente, imprime o que fose recibido dende o servidor no arquivo usando fprintf(), comezando unha nova lectura dunha liña se procede.

O cliente en ningún momento pode percibir que houbese paralelismo no servidor onde se procesan as instrucións, nin sabe o número de conexións deste. Simplemente envía o lido do ficheiro e recibe o que o servidor envíalle, sexa correcto ou non.

B. Perspectiva do servidor

```
socketDatos = accept(socketServidor, (struct sockaddr *)&datos, &tamanho); //Aceptar conexiones entrantes

if(socketDatos < 0) //comprobar que no hay errores en accept
{
    perror("Error en accept.\n");
    close(socketServidor);
    exit(EXIT_FAILURE);
}

inet_ntop(AF_INET, &(datos.sin_addr), ipCliente, INET_ADDRSTRLEN); //pasa la ip recibida en binario a formato textual
printf("Pirección IP cliente conectado: %s:%%\n", ipCliente, ntoha(datos.sin_port));
//ntohs para converir del entero de orden de red a entero de orden de host

char linea[1024];
    int n, msgEnv;

//Recibir datos del cliente hasta que se cierre la conexion
    while ((n = recv(socketDatos, linea, sizeof(linea) - 1, 0)) > 0)
    {
        sleep(3);
        //n = numero de bytes recibidos -1
        linea[n] = "\0"; //se afiade el caracter nulo al final de la cadena recibida para asegurar que es una cadena

//Pasar a mayusculas
    for (int i = 0; i < n; i++){
              linea[i] = toupper(linea[i]);
        }

//Enviar datos al cliente
msgEnv = send(socketDatos, linea, n, 0);</pre>
```

```
if (msgEnv < 0) //comprobar que no hay errores en send
{
    perror("Error en send.\n");
    close(socketDatos);
    close(socketServidor);
    exit(EXIT_FAILURE);
}

if (n<0) //comprobar que no hay errores en recv
{
    perror("Error en recv.\n");
    close(socketDatos);
    close(socketDatos);
    close(socketServidor);
    exit(EXIT_FAILURE);
}</pre>
```

Código de entrada e saída de datos de servidormay.c

O servidor está deseñado coma un servidor TCP básico que após inicializar as súas variables escoita calquera *host* que desexe conectarse a el. Comeza aceptando a petición de conexión dun cliente, e en caso que poda establecela correctamente, comeza a recibir liñas de texto. Estas liñas son postas con toupper() a maiúsculas e enviadas á conexión do cliente coa operación ()). Este proceso repítese ate que non haxa ningunha liña de texto a recibir dende a IP.

O servidor descrito en servidormay.c non fai transaccións das peticións doutros clientes mentres que o cliente actual non se desconecte. Os clientes pendentes para a conexión pódense conectar grazas a función connect(), mais serán postos nunha cola. Perante que non se volva a executar novamente connect(), o socket fará referencia ao membro máis posteriormente conectado en todas as súas chamadas, sexan de recv() ou ben de send().

C. Resultados da conexión

Figura 6: Resultados cun só cliente

O cliente conéctase ao servidor con connect(), e este acepta a conexión con accept(). O cliente lee o arquivo con fgets() e este envíase ao servidor, que o recibe con recv(). O servidor

procésao con toupper() e envíao de volta ao cliente con send(). O cliente queda parado ate que recibe os datos e non lee outra liña ate recibir a previa. O proceso de envío e recepción repítense entre ambos ate que non haxa máis fluxo de datos, e o servidor volver a estar listo a aceptar unha nova conexión.

D. Resultados da conexión

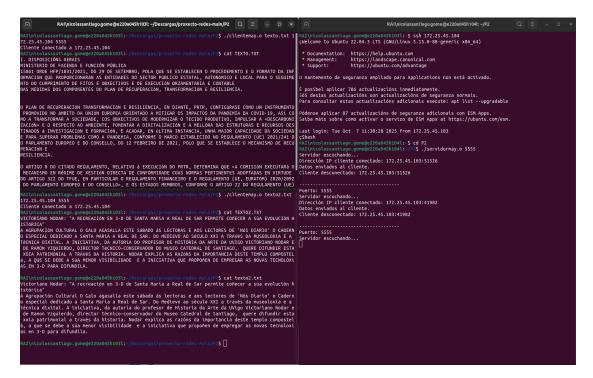

Figura 7: Resultados cun só cliente

No caso de ter outro cliente esperando, o sistema operativo pon a petición do novo cliente en espera nunha cola tal como é definido na especificación POSIX de listen(). O servidor concéntrase na conexión a comezo da cola, e o resto de peticións quedan nesta bloqueados.

V. Conclusións

Neste traballo, foron creados dous pares de servidor e cliente para servir dous tipos de casos: un cliente que simplemente recibe dúas frases dun servidor, e outro que intercambia datos entre un cliente que os fornece e os recibe transformados. Ambos estes dous conxuntos de clientes e servidores foron desenvolvidos nun repositorio Git.

Segundo os resultados experimentais da implantación escollida para os dous problemas, o programa consigue completar a funcionalidade proposta, e segue as convencións especificadas en POSIX, tales coma o encolado de peticións, e no propio protocolo TCP, como son a creación de *sockets* orientados a conexión, que permiten observar cal é a IP do cliente dende o servidor.